

TRØNDELAG
TEATER

STUDIO

SCENEN

SNART KOMMER TIDEN

Søknad om skilsmisse

(etter ekteskapsloven § 21)

en komedie om å glemme og å vente mens tiden går forbi

av Line Knutzon

.....

Rebekka:

Ja, men Hilbert, jeg kan da ikke vite at du har ståpikk.

Hilbert:

Du er så uromantisk.

Q-171 B JEG VIL SKILLES - JEG VIL UT AV DETTE HER.

Teatersjefen:

Kjære publikum

"Den skallete sangerinnen" av Eugene Ionesco

er det en scene hvor en kvinne og mann sitter i en togkupé. De synes de har sett hverandre før, og i løpet av samtalen kommer det fram at de har vært gift med hverandre, eventuelt er det ennå. Stykket er fra 1950-åra og et eksempel på den dramatiske absurdisme. Den gangen virket Ionescos dialog og dramatiske situasjoner helt usannsynlig og nettopp absurd.

I dag er dette reinspikka realisme!

I vår tid gifter og skiller vi oss i et stadig større tempo. Vi flytter sammen og flytter fra hverandre igjen. Mange barn har så mange besteforeldre at de må holde kartotek. Vi trenger ny dramatikk og litteratur om denne virkeligheten som er vår.

Den unge danske dramatiker Line Knutzon har en stemme og en form som lever opp til tiden vi lever i og som for øvrig snart kommer.

For meg varte 1976 i ti år.

80 åra varte noen måneder. Da jeg var liten var tiden mellom julene uendelig. Nå synes jeg knapt jeg har fått rensset tennene for pinnekjøtt før jeg sitter der igjen. Hvem er det som har innbilt oss at tid er noe vi kontrollerer?

Jeg håper dere gleder dere over denne tolkningen av samtiden. Jeg er sikker på at dere kjenner dere igjen. Og jeg er trygg på at ensemblet sammen med vår faste instruktør Trond Birkedal og scenografen Tore Sæther, vil gi dere en fin teateropplevelse. Trond har tidligere vist stor sans for beslektet stoff, som f.eks. med åpningsforestillingen på Studioscenen i 1997; «En umulig gutt» av Petter S. Rosenlund.

God fornøyelse!

Dato, sted

Strandheim 31/10-00

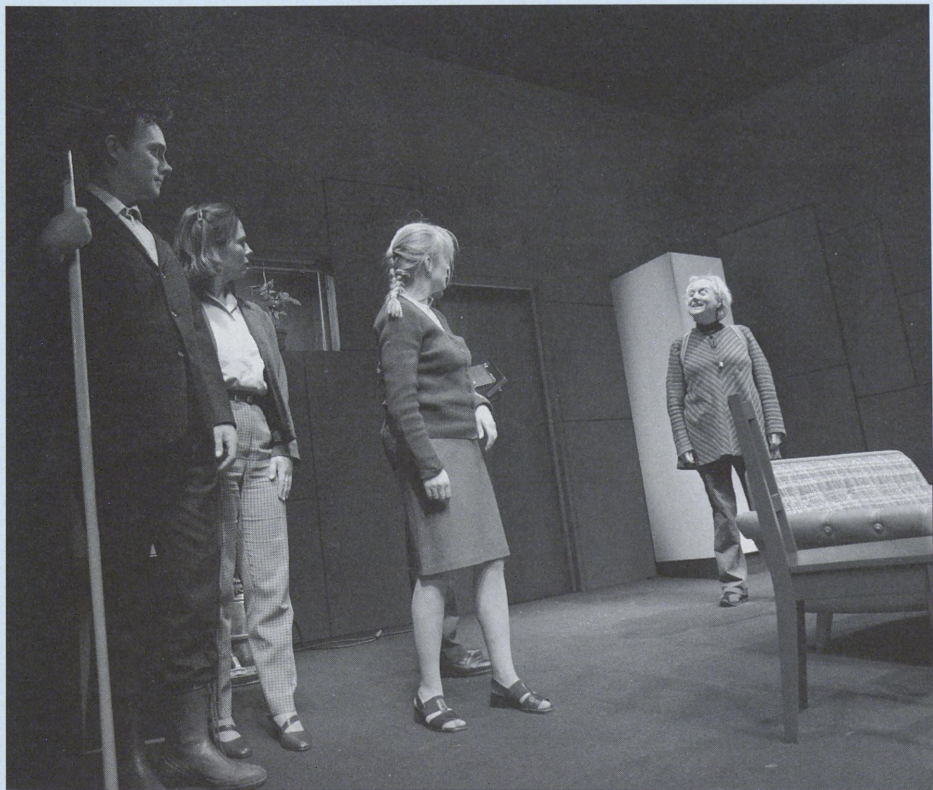
Underskrift

Cathrine Telle

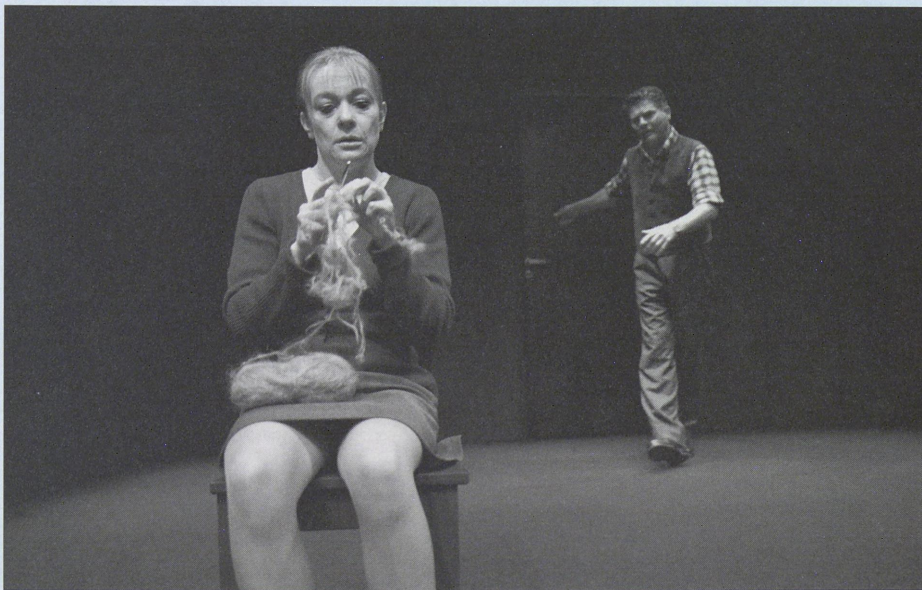
Jon:

Jeg husker for eksempel tydelig en gang jeg skulle luke i et jordbærbed og skulle hente en rake i redskapsboden. Da jeg kom ut var det gått fem år, og man må spørre seg hva jeg gjorde inne i den boden, men det får man jo aldri vite, det er det som er skremmende.

I Line Knutzons «Snart kommer tiden»

møter vi to ektepar som i utgangspunktet kanskje er tredivye år. De sliter med ekteskapet og er opptatt av å få dekket sine kjærlighetsbehov. Hver gang Rebekka og Hilbert topper sine ekteskapelige konflikter, tvinger det seg frem en åpenbar løsning på problemet - en av dem må gå. Ingrid oppdager at hun ikke kan få barn og bruker resten av sitt liv på å overtale Jon til å forlate henne for hans egen skyld. Jon bruker resten av sitt liv på å nekte å forlate Ingrid.

Rebekka:

ÅÅÅÆH men kom inn da menneske, hvorfor banker du på din egen dør, Hilbert, det er så drittirriterende, akkurat som du ikke bor her.

Line Knutzon:

Det er en gængs oppfattelse, at vi hele tiden skal se at bli ferdige med tingene. Vi lever i en tid, hvor man kan bli behandlet for alt, så der er en kollektiv regel om, at tingene skal avsluttes. Men vi blir jo aldrig færdige med noget. Rebekka bliver aldrig færdig med den historie med Jon for det er en af de bedste historier i hendes liv. Man forventer et sammenbrudd, for sådan har det været med min generation; vi er blevet kaldt forvirrede og historieløse, og det må vi ikke være. Men fakta er, at sådan er vi.

Det er tiden og døden

som danner bakgrunnen for Knutzons satiriske komedie. Og tiden raser av sted for Rebekka, Hilbert, Ingrid og Jon. Samtidig som dialogen til tider synes absurd og lattervekkende, er avstanden likevel liten til våre egne fraser og daglige samtaler. Og hvordan er det så vi mest brutalt merker at tiden flyr? Jo, i møte med våre barn. Barnet er en påminnelse om at døden en gang kommer til å komme. Hilbert og Rebekkas aller kjæreste lille Snuppunge er ventet hjem til mammas fødselsdag. Det viser seg at det blir en større overraskelse enn foreldrene har kunnet forestille seg.

Hilbert ansetter den dynamiske Oda for å frita sin hustru og seg selv fra det daglige husarbeidet, slik at de kan få mer tid. Som en ubedt gjest gjør Oda sin entré. Med sine påtrengende utlegninger om effektivitet, rasjonalitet og tidens ukebladsideal bryter hun seg inn i Rebekkas tilværelse og gir næring til hennes følelse av utilstrekkelighet.

Line Knutzon:

Man bilder folk ind, at de ikke kan påvirke deres omgivelser eller dem selv - og jeg føler de bliver opdraget i den ånd - jamen så bliver det hele noget pis. Jeg håber og tror, at mine stykker virker sådan, at folk vil få lyst til at gå ud og ha lyst til at påvirke verden og være i bedre humør.

Line Knutzon er født i København i 1965. Hun er en av de aller fremste moderne skandinaviske dramatikere. Hun debuterte på Aveny Teatret i København i 1991 med stykket «Splinten i hjertet». Siden fulgte «Først bliver man jo født» og «Det er så det Nye».

For radioteatret i Danmark har Knutzon skrevet «Harriets Himmelfærd» og «Peder og Måvens i Mediernes søgelys». Det sist nevnte ble belønnet med Prix Europas Special Prize.

«Snart kommer tiden» er fra 1998 og ble en prisbelønnet suksess i København. Stykkene hennes er oversatt til norsk, svensk, engelsk, tysk og italiensk.

Oda:

Det er viktig å ikke bli gammel før tiden, særlig må moderne kvinner passe seg siden de er under hardt press fra de moderne tider, den erotiske gløden skal bevares hele livet igjennom.

Ingrid:

I Finland? Hva er det jeg driver med i Finland?

Hilbert:

Hvorfor har du holdt det hemmelig for meg at jeg er myntsamler?

Jon:

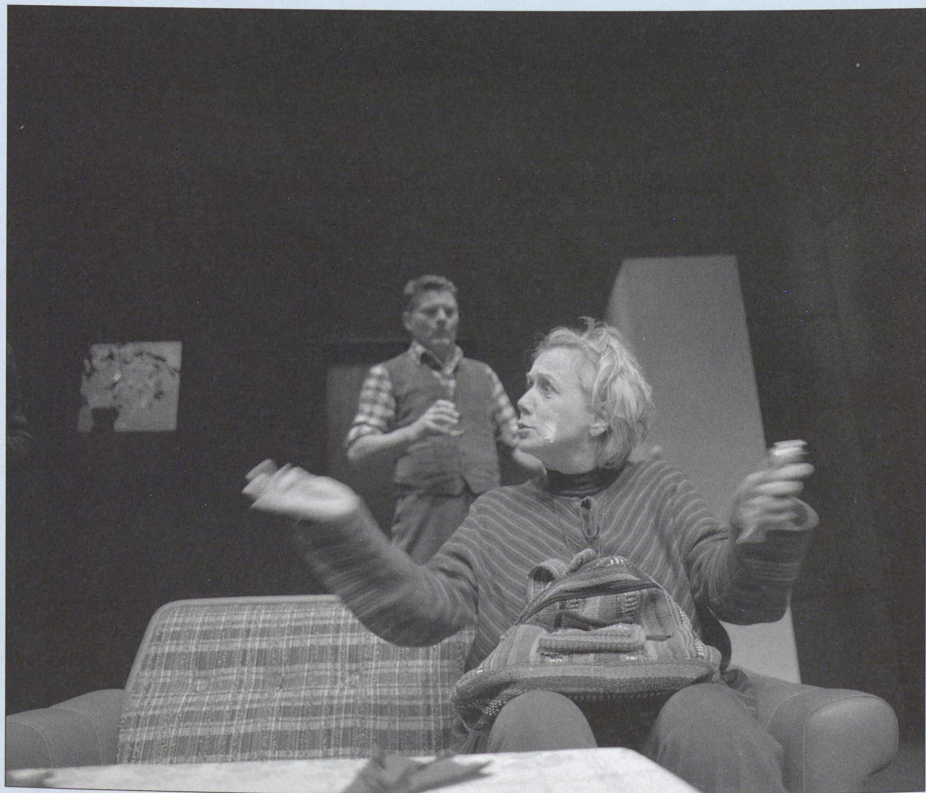
JEG FORLATER DEG ALDRI - JEG BLÅSER I OM JEG ER EN KNOLL I JORDA - for meg er ikke du noen visse gren - for meg er du selve livet.

Snuppungen:

Nei, jeg skal hjem.

Ha det, mor. Pass godt på meg.

«Snart kommer tiden» av Line Knutzon
Oversatt til norsk av Kjersti Fjeldstad

REBEKKA **Marit Jaastad**

HILBERT **Jan Frostad**

JON **Håkon Ramstad**

INGRID **Janne Kokkin**

ODA **Kine Bendixen**

SNUPPUNGEN **Helle Ottesen**

Regi: Trond Birkedal

Scenografi: Tore Sæther

Lysdesign: Eivind Myren

Masker: Rolf Svensli

Ann Kristin Høvik

Lyd: Jan-Emil Indergaard

Inspisient: Bjørn Olufsen

Suffli: Mette Skogheim

Rekvisitør: Helge Warholm

Norgespremiere

Studioscenen 3. november 2000

Rettigheter: Nordiska Strakosch
Teaterförlaget

Program (red.): Yrjan Svarva

Grafisk utforming: Byrå 00

Foto: Toril Johannessen

Plakat: Byrå 00

Ansvarlig utgiver: Teatersjef

Catrine Telle

Sitatene av Line Knutzon er hentet fra et portrettintervju i den danske avisen Information i forbindelse med uroppføring av «Snart kommer tiden» i København i 1998.

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder.

Fotografering og lydopptak under forestillingen er ikke tillatt.

Vennligst slå av mobiltelefonen.

 GJENSIDIGE

 Telenor

Rebekka:

*Hilbert - jeg ville gjerne, så vi kunne få litt fred, men jeg klarer ikke, det er fryktelig
... jeg elsker deg altfor, altfor mye ...*

**TRØNDELAG
TEATER**

er.